

PREZYDENT MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY

COP-13.310.1.2019.GWA

COP-13/31101/2617/GW/19

(...)

Reprezentowana przez:

(...)

adres do doręczeń:

(...)

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

1. Podstawa prawna interpretacji

Art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.).

2. Rozstrzygnięcie

Po rozpatrzeniu wniosku (...) (dalej: „Wnioskodawca”) z siedzibą w (...) przy ulicy (...) z dnia 4 września 2019 r. (wpływ do organu podatkowego w dniu 11 września 2019 r.) w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej, postanawiam uznać stanowisko Wnioskodawcy - w przedstawionym stanie faktycznym - za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

3. Stan faktyczny/zdarzenie przyszłe przedstawione we wniosku

Z treści przedłożonego wniosku wynika, że Wnioskodawca jest bankiem krajowym w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r., poz. 2187, z późn. zm.), obsługującym osoby fizyczne, osoby prawne oraz inne podmioty będące rezydentami i nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa podatkowego. W związku z prowadzeniem działalności, Wnioskodawca udziela m.in. kredytów i pożyczek, które nie zawsze spłacane są w terminie. W związku z brakiem spłaty udzielonych kredytów (pożyczek), Wnioskodawca zmuszony jest do dochodzenia swoich praw na drodze sądowej. W postępowaniach sądowych czy też egzekucyjnych, Wnioskodawca reprezentowany jest przez pełnomocników. W przypadku, gdy właściwy sąd wyda nakaz zapłaty lub wyrok (opatrzone klauzulą wykonalności na rzecz Wnioskodawcy), Wnioskodawca występuje do komornika z wnioskiem o wszczęcie egzekucji. Wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, Wnioskodawca przedkłada komornikowi pełnomocnictwo udzielone swojemu pracownikowi, zatrudnionemu w oparciu o umowę o pracę do reprezentowania Wnioskodawcy w sprawie.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r., poz. 1000, z późn. zm.; dalej jako „uos”), opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego

udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego wypisu, odpisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. W związku z takim brzmieniem przepisu, Wnioskodawca „(...) powziął wątpliwość co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego komornikowi w postępowaniu egzekucyjnym w związku z czym występuje z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej do Prezydenta Miasta Stołecznego Warszawy jako organu podatkowego właściwego w sprawach opłaty skarbowej na podstawie art. 12 UOS (...)”.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym, pytanie Wnioskodawcy brzmi:

„Czy złożenie komornikowi pełnomocnictwa (jego odpisu, wypisu, kopii) podlega opłacie skarbowej, zarówno w przypadku, gdy na etapie postępowania egzekucyjnego Bank jest reprezentowany przez tego samego pracownika, który reprezentował Bank jako pełnomocnik w postępowaniu przed sądem które miało na celu pozyskanie tytułu wykonawczego (w postępowaniu rozpoznawczym), jak i w sytuacji gdy w postępowaniu egzekucyjnym Bank jest reprezentowany przez nowo ustanowionego pełnomocnika, tj. innego niż pełnomocnik w postępowaniu rozpoznawczym przed sądem?”.

4. Stanowisko wnioskodawcy

Zdaniem Wnioskodawcy, „(...) nie jest zobowiązany do uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa komornikowi w żadnej z powyższych sytuacji”.

5. Ocena stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 uos, opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera definicji postępowania sądowego, niemniej orzecznictwo sądowe wskazuje, iż przedmiotowe pojęcie należy interpretować zgodnie z zakresem określonym w art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.) (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 16 września 2008 r., sygn. akt I SA/GI 192/08, CBOSA). Oznacza to, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone według przepisów kodeksu postępowania cywilnego mieści się w zakresie pojęcia „postępowanie sądowe”, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej.

Niemniej jednak należy zauważyć, iż ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania kreującego obowiązek zapłaty opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa komornikowi sądowemu. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2.

Natomiast w myśl art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771, z późn. zm.), komornik jest organem władzy publicznej w zakresie wykonywania czynności w postępowaniu egzekucyjnym i sprawdzającym.

Jak już wyżej wspomniano, opłacie skarbowej podlega między innymi złożenie dokumentu pełnomocnictwa w organie administracji publicznej. Definicja „organu administracji publicznej” została zawarta w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.). Zgodnie z brzmieniem art. 5 § 1 pkt 3 tej ustawy, przez pojęcie „organ administracji publicznej” rozumieć należy ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespólonej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty wymienione w art. 1 pkt 2 (tj. inne organy państwowe oraz inne podmioty, powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania indywidualnych spraw w drodze decyzji administracyjnych lub załatwianych milcząco).

Z powyższego wynika zatem, iż pojęcie „organ administracji publicznej”, o którym mowa w przywołanym powyżej art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej, nie jest tożsame z pojęciem „organ władzy publicznej”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych. Jak stwierdza się w orzecznictwie sądowym, „(...) przedmiot podatkowy powinien być określony ustawowo w sposób jasny i czytelny, bowiem wszelkie obowiązki podatkowe muszą wynikać z jasno, czytelnie i zgodnie z przepisami prawa sporządzonych zapisów czy też dokumentów (...)” (wyrok WSA w Szczecinie z dnia 5 grudnia 2007 r., sygn. akt I SA/Sz 195/07, CBOSA).

Wobec powyższego, obowiązek zapłaty opłaty skarbowej jest ograniczony do przypadków złożenia pełnomocnictwa w sądzie, organie administracji publicznej lub innym organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej. Nie ulega wątpliwości, iż komornik sądowy nie należy do żadnej z kategorii podmiotów wymienionych we wskazanym przepisie. Stąd też należy uznać, iż złożenie pełnomocnictwa w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez komornika sądowego nie będzie podlegało opłacie skarbowej.

Biorąc powyższe pod uwagę, stanowisko Wnioskodawcy należy uznać za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

6. Pouczenie

Wnioskodawcy przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji przepisów prawa podatkowego (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz.U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.). Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta m.st. Warszawy – Centrum Obsługi Podatnika Urzędu m.st. Warszawy, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa.

Z up. PREZYDENTA M.ST. WARSZAWY

/-/

Róża Joanna Gutkowska

Zastępca Skarbnika

m.st. Warszawy